

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 1899/13
03.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., ..., ... бр. ...,, кога заступа пуномоћник Биљана Р. Зарић, адвокат из Београда, Ресавска 5/1/4, против туженог Министарства енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије, ради поништаја решења број: 353-03-00581/2012-01 од 08.11.2012. године, уз учешће заинтересованог лица ЈП “Електроурежа Србије”, Београд, Кнеза Милоша бр.11, чији је пуномоћник Пешић Миодраг, дипл. правник, у предмету процене утицаја на животну средину, по одржаној усменој јавној расправи, у нејавној седници већа одржаној дана 03.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког инспектора за заштиту животне Министарства животне средине и просторног планирања, Сектор за контролу и надзор, Одсек за заштиту од јонизујућих и нејонизујућих зрачења број: 353-03-02288/2010-04 од 14.02.2012. године. Наведеним решењем првостепеног органа наређено је ЈП “Електроурежа Србије”, Београд, Кнеза Милоша бр.11, да: 1) обави реконструкцију технички и оперативно изведивим мерама далековода 400 kW, бр.436 ТС Крагујевац 2 – ТС Обреновац А, између стубова 264 и 265 који прелазе преко имања А.А. из ...,, тако да ниво излагања становништва у зони повећане осетљивости не прелази прописани референтни гранични ниво за јачину електричног поља $E=2 \text{ kW/m}$, у складу са чланом 5. Правилника о границама излагања нејонизујућим зрачењима (“Службени гласник РС”, бр.104/09); 2) након обављене реконструкције изврши поновно мерење нивоа електромагнетног поља далековода 400 kW, бр.436, ТС Крагујевац 2 – ТС Обреновац А, између стубова 264 и 265 који прелазе преко имања А.А. из ..., ангажовањем овлашћеног правног лица за вршење испитивања нивоа зрачења извора нејонизујућих зрачења од

посебног интереса у животној средини у складу са чланом 10. Закона о заштити нејонизујућих зрачења; 3) о датуму и времену поновних мерења, обавести првостепени орган и подносиоца пријаве А.А. из ...; 4) рок за извршење наложених мера из тач. од 1-3. диспозитива износио је 120 (стодвадесет) дана од дана пријема тог решења. Тачком 2. изреке, наређено је истом предузећу да Извештај о извршеним поновним мерењима електромагнетног поља сачињеног од стране овлашћеног правног лица за вршење испитивања нивоа зрачења извора нејонизујућих зрачења од посебног интереса у животној средини из тачке 1. подтачке 2. тог решења, достави првостепеном органу који ће исти проследити свим заинтересованим странама. Рок за извршење наложене мере био је три дана од дана пријема Извештаја од стране овлашћеног лица. Жалба на то решење није задржавала његово извршење.

У тужби поднетој Управном суду дана 04.02.2013. године, уређеној по налогу суда 05.03.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога, истичући да тужени орган у поступку који је претходио његовом доношењу није поступао по правилима начела Закона о општем управном поступку, није правилно и потпуно утврдио чињенично стање и што је из утврђених чињеница извео неправилан закључак у погледу чињеничног стања, а није правилно применио ни релевантне прописе материјалног права. Наводи да је дана 03.08.2010. године упутио Сектору за инспекцијски надзор Секретаријата за заштиту животне средине Градске управе града Београда захтев да се одреде и обележе небезбедни простори које ствара 400kW далековод који пролази кроз имање тужиоца и врло близу његове куће. До 15.01.2013. године, односно након 29 месеци, исто је учињено само делимично али опасност није отклоњена, а најопаснији сценарио излагања породице тужиоца нису били предмет анализе како би се минимизирали евентуални трошкови за власника далековода - "Електромрежа Србије". У периоду од 29 месеци надлежна инспекцијска служба је на основу података који потичу од власника далековода, овде заинтересованог лица, као и података који су касније добијени мерењем и прорачуном, али само за устаљени режим далековода, знала да је породица тужиоца изложена пољима далековода која су била знатно виша од дозвољених. У том периоду било је неколико блокирања старе и нове инсулинске пумпе што је угрозило здравље и живот тужиоцеве ћерке. Супротно Закону о заштити од нејонизујућих зрачења, тужени је одуговлачењем процеса који би допринео предузимању хитних мера (обележавање небезбедних зона прво на основу процене које су биле доступне из литературе или документације далековода) допринео да породица тужиоца буде непотребно излагана опасности и тиме се допринело повећању штете. У истом периоду од 29 месеци тужени је донео три решења која су упућена тужиоцу и то: у првом решењу се налаже заинтересованом лицу да изврши мерна поља која ствара далековод; у другом решењу се налаже заинтересованом лицу да се изврше нумерички прорачуни расподеле поља код далековода; у трећем решењу налаже се заинтересованом лицу да изврши техничке захвате тако да поља која ствара далековод не буду виша од допуштених у Србији. Даље, у закључку број 353-03-02288/2010-04 од 17.08.2011. године, тужени наводи да, с обзиром да су прошли рокови у којима је "Електромрежа Србије" морала да предузме мере изнете у решењу и да се даје нови рок до 01.09.2011. године, а ако се ни до тада не реализују дефинисане мере прићи ће принудном извршењу. Касније тужени ипак доноси ново (четврто) решење број 353-03-00554/2012-01 од 08.11.2012. године, којим се "Електромрежи Србије" продужава рок до 31.12.2012. године. Тада се пришло смањивању размака између фаза далековода и пришло се новом мерењу. Прво "пробно" мерење организовано је 06.12.2012. године и оно је показало да опет нису постигнуте вредности које су допуштене, па су прекинуте под образложењем да је влажност била превисока. Међутим, није констатовано да ли је влажност била већа од

влажности за коју је намењен коришћени инструменти или се ради о другим ефектима који су присутни код такве влаге. Потом је организовано и друго “пробно” мерење дана 25.12.2012. године и тада је констатовано да измерене вредности не прелазе граничне вредности. Мерење у присуству надлежног инспектора организовано 30.12.2012. године и поновно је констатовано да добијене вредности не прелазе граничне вредности. Сва мерења, укључујући и пробна, реализована су од стране Електротехничког института “Никола Тесла” и то са истом мерном опремом, а резултат мерења тужилац још није добио нити је добио званични став надлежног инспектора о истима.

Даљим наводима тужбе тужилац детаљно анализира жалбе изјављене против решења број 353-03-02288/2010-04, коју је поднео 19.11.2010. године, против решења 353-03-02288/2010-04, коју је поднео 16.06.2011. године и против решења број 353-03-02288/2010-04 од 14.02.2012. године, коју је изјавио 08.11.2012. године. Посебно указује да су се надлежни органи министарства руководили и решавали по жалбама тужиоца не примењујући у потпуности Закон о општем управном поступку, па нису створени услови да се сагледа стварно стање и донесе одлука сагласно Закону о заштити од нејонизујућих зрачења, Правилнику о условима које морају да испуњавају правна лица која врше послове систематског испитивања нивоа нејонизујућих зрачења, као начин и методе систематског испитивања у животној средини и Правилнику о условима које морају да испуњавају правна лица која врше послове испитивања нивоа зрачења извора нејонизујућих зрачења од посебног интереса у животној средини, те Правилнику о границама излагања нејонизујућим зрачењима. Даље наводи да је Институту сужен обим акредитације од стране акредитационог тела Србије, те Електротехнички институт “Никола Тесла” доставља извештаје испитивања који су били покривени суженим обимом акредитације, а који је недовољан за тражена испитивања у циљу провере испуњавања критеријума заштите људи од нејонизујућих зрачења. Сматра да је оваквим поступањем надлежно министарство онемогућило остваривање права становништва, конкретно породице тужиоца, на заштиту од нејонизујућих зрачења, чак и права да људи сазнају чиме су били изложени како би могли самостално да предузму мере заштите. Са свих наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и наложи поновно покретање поступка инспекцијског надзора.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје у свему при наводима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице, у одговору на тужбу од 28.09.2015. године, истиче да је предметни далековод бр.436 ТС Крагујевац 2 – ТС Обреновац А, саграђен уз грађевинску и употребну дозволу, што значи да је у свему изграђен и пуштен у погон и у употребу у складу са тада важећим прописима о градњи оваквих објеката, односно сагласно Закону о изградњи инвестиционих објеката (“Службени гласник СРС” бр.25/73) и прописима о заштити од нејонизујућих зрачења, уз регулисање свих имовинско-правних питања са власником непокретности, у време грађења. Даље наводи да је заинтересовано лице поступило савесно у свему према налазима инспектора за заштиту животне средине, а да су на сва мерења, извршена пре адаптације, као и после ње, били уредно позивани и тужилац и представници туженог, а резултати мерења су достављени тужиоцу и туженом. Указује да су неосновани наводи тужбе којима се оспорава одговарајућа акредитација и стручност за испитивања и мерења Институту “Никола Тесла”, јер је познато да тај институт има потребне акредитације од 2005. године све време, непрекидно. Указује и на пресуду Управног суда 20 У 792/13 од 27.04.2015. године, те предлаже да суд одбије тужбени захтев као неоснован.

Управни суд је, у присуству пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног правног следбеника туженог, одржао усмену јавну расправу дана 01.10.2015. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

У својој речи на усменој јавној расправи, пуномоћник тужиоца остаје у свему при наводима тужбе, истичући да је главни пропуст првостепеног решења то што је у ставу 2. диспозитива истог, пропуштено да се наведе да је орган дужан да након обављене реконструкције, изврши поновна мерења у складу са Правилником о условима које морају да испуњавају правна лица која врше послове испитивања нивоа зрачења извора нејонизујућих зрачења од посебног интереса у животној средини („Сл. гласник РС“ бр. 104/09). Тим пропустом омогућено је заинтересованом лицу да ангажује фирму за извођење мерења која није примењивала стандард о испитивању утицаја предвиђен тачком 3. члана 4. наведеног Правилника. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 31.000,00 динара за приступ на усмену јавну расправу.

У својој речи на усменој јавној расправи, пуномоћник заинтересованог лица остаје у свему при наводима из одговора на тужбу, а трошкове спора не тражи.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета, доказа достављених уз тужбу и одговор на исту, као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган на основу члана 14. став 1., 2. и 5. тачка 1. и 7., члана 15. став 1. тачка 1. и 7. и члана 17. став 1. Закона о заштити од нејонизујућих зрачења, члана 16. став 2. и члана 33. став 6. Закона о министарствима у тачки 1. изреке, наложило Јавном предузећу “Електромреже Србије”, Београд, Кнеза Милоша бр.11, да: 1) обави реконструкцију технички и оперативно изведивим мерама далековода 400 kW, бр.436 ТС Крагујевац 2 – ТС Обреновац А, између стубова 264 и 265 који прелазе преко имања А.А. из ...,, тако да ниво излагања становништва у зони повећане осетљивости не прелази прописани референтни гранични ниво за јачину електричног поља $E=2 \text{ kW/m}$, у складу са чланом 5. Правилника о границама излагања нејонизујућим зрачењима (“Службени гласник РС”, бр.104/09); 2) након обављене реконструкције изврши поновно мерење нивоа електромагнетног поља далековода 400 kW, бр.436, ТС Крагујевац 2 – ТС Обреновац А, између стубова 264 и 265 који прелазе преко имања А.А. из ..., ангажовањем овлашћеног правног лица за вршење испитивања нивоа зрачења извора нејонизујућих зрачења од посебног интереса у животној средини у складу са чланом 10. Закона о заштити нејонизујућих зрачења; 3) о датуму и времену поновних мерења, обавести првостепени орган и подносиоца пријаве А.А. из ..., 4) рок за извршење наложених мера из тач. од 1-3. диспозитива износио је 120 (стодвадесет) дана од дана пријема тог решења.

Првостепени орган се позива на решење број 353-03-02288/2010-04 од 19.11.2010. године и закључак број 353-03-02288/2010-04 од 31.12.2010. године, којим је инспектор за заштиту животне средине у Министарству животне средине и просторног планирања, наложио да у року од 30 дана од дана пријема решења, односно у року до

28.02.2011. године по предметном закључку, ЈП “Електромрежа Србије” Београд изврши мерење нивоа електромагнетног поља далековода 400 kW број 436 ТС Крагујевац 2 – ТС Обреновац А, између стубова 264 и 265 који прелазе преко имања подносиоца пријаве А.А. из ..., у његовом присуству и у присуству инспектора за заштиту животне средине, ангажовањем овлашћеног правног лица за вршење испитивања нивоа зрачења извора нејонизујућих зрачења од посебног интереса у животној средини у складу са чланом 10. Закона о заштити од нејонизујућих зрачења (“Службени гласник РС”, бр.36/09).

Дана 10.02.2011. године стручњаци овлашћеног правног лица за вршење испитивања нивоа зрачења извора нејонизујућих зрачења од посебног интереса у животној средини Електротехничког института “Никола Тесла”, Лабораторије за испитивање и еталонирање, ангажовани од стране извршиоца ЈП “Електромрежа Србије”, извршили су наложена мерења у присуству подносиоца пријаве и инспектора за заштиту животне средине о чему је сачињен записник број 353-03-02288/2010-04 од 10.02.2011. године. Након извршених испитивања нивоа нејонизујућих зрачења, Електротехнички институт “Никола Тесла” сачинио је Извештај број 3411014-Л, који је достављен 22.03.2011. године заинтересованом лицу, а тај извештај је заинтересовано лице проследило Министарству животне средине, рударства и просторног планирања дана 29.03.2011. године.

На основу резултата испитивања нивоа нејонизујућих зрачења приказаних у извештају број 3411014-Л, мерења јачине електричног поља спроведена су на 206 мерних места, а магнетне индукције на 275 мерних места. Мерна места су методично распоређена у дворишту и у обе стамбене куће на имању породице А.А. у На свим мерним местима измерена је фреквенција поља 50 Hz. Највећа измерена вредност јачине електричног поља на висини 1m од тла износи 3,757 kW/m на мерном месту број 95 које се налази на мерном правцу П4 у дворишту. На истом физичком месту поновљено је мерење на висинама 0,5m (мерно место 112, измерена вредност 3,453kW/m) и 1,5m од тла (мерно место 113, измерена вредност 3,870kW/m). Значајан број измерених вредности јачине електричног поља у дворишту, на отвореном простору, премашује референтни гранични ниво од 2kW/m и то у зони широкој око 50m, чије су границе паралелне оси води на растојању од 25m од средње фазе (фаза 4). Измерене вредности јачине електричног поља односи се искључиво на конфигурацију извора зрачења у време мерења, па је за процењивање неопходно уважити могућности већег угиба фазних проводника надземног вода, него током спровођења испитивања и у складу са тим смањење висине фазних проводника од тла, што има за последицу повишење нивоа електричног поља. Увидом у пројектну документацију, најмања висина фазних проводника од тла износи од 10m, што је за око 2m нижа од висине фазних проводника од тла током испитивања. Процењује се да би највиши могући ниво електричног поља при најмањој висини фазних проводника од тла премашио ниво од 4kW/m. Утицај промене радног напона од 1% је занемарљив. Највеће измерене вредности јачине електричног поља у кући ближе надземном воду износе: 0,181kW/m на мерном месту број 183 које се налази на тераси и 0,045kW/m на мерном месту број 129 које се налази у кухињи. Остале измерене вредности јачине електричног поља у стамбеним објектима су знатно ниже, јер је електрично поље екранизовано крововима објекта, па је оправдано проценити да ће ниво електричног поља у стамбеним кућама остати низак и у најнеповољнијој конфигурацији извора нејонизујућих зрачења.

Решењем републичког инспектора за заштиту животне средине број 353-03-02288/2010-04 од 16.06.2011. године и закључком број 353-03-02288/2010-04 од 17.08.2011. године, наређено је ЈП “Електромрежа Србије” да у року од 30 дана од дана пријема решења,

односно у року до 01.09.2011. године по предметном закључку, на основу испитивања нивоа нејонизујућих зрачења приказаних у извештају број 3411014-Ј испитивање нивоа нејонизујућих зрачења ниских фреквенција од дв. 400kW бр 346 на распону између стубова 264 и 265, на имању породице А.А. у ... предузме следеће мере заштите од нејонизујућих зрачења: 1) да сачини прорачун параметара поља и његове просторне расподеле у животној средини, ангажовањем овлашћеног правног лица; 2) да сачини процену да ли постоји вероватноћа да базична органичења излагања буду прекорачена, ангажовањем овлашћеног правног лица; 3) да сачини процену за примену средстава и опреме за заштиту од нејонизујућих зрачења, како би вредности референтних граничних нивоа биле у прописаним границама, ангажовањем овлашћеног правног лица; 4) да на прописан начин означи зоне опасног зрачења; 5) да на прописан начин означи извор нејонизујућег зрачења од посебног интереса.

Дана 01.09.2011. године ЈП “Електроурежа Србије” актом бр. 3086 доставило је Министарству животне средине, рударства и просторног планирања извештај број 3411165 Елаборат за примену мера заштите од нејонизујућих зрачења на дв. 400kW, бр. 436 ТС Обреновац А – ТС Крагујевац 2, сачињен од стране овлашћеног правног лица које је истог дана примило од стране овлашћеног правног лица. Примедбе подносиоца пријаве А.А. упућене су дописом број 353-03-02288/2010-04 од 29.09.2011. године ЈП “Електроурежа Србије” са захтевом да се у року од 10 дана од дана пријема тог дописа достави одговор по изнетим примедбама. Заинтересовано лице доставило је акт број 523 од 18.01.2012. године, којим се изјашњава на извештај број 3411165. Након овако спроведеног поступка првостепени орган је донео решење од 14.02.2012. године којим је наложио мере ближе наведене у диспозитиву тог решења. У поступку по жалби, благовремено поднетој од стране тужиоца, разматрајући оспорено решење, наводе жалбе и све списе предмета, тужени орган је нашао да је поступак који је претходио доношењу тог решења правилно спроведен, те да је решење правилно и на закону засновано. У смислу члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, тужени орган је нашао да су правилно дати разлози у образложењу првостепеног решења, те се позива на разлоге дате у истом.

Увидом у списе предмета суд је утврдио да је решењем Комитета за комунално-грађевинске стамбене и саобраћајне послове Скупштине општине Обреновац III-07 број: 351-1073/78 од 09.10.1979. године, дозвољено предузећу за пренос електричне енергије "Електроистоку" - Београд, употреба далековода dv 380kv Крагујевац 2-Обреновац, на територији општине Обреновац, од стуба бр. 226-279.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3. Закона о заштити од нејонизујућих зрачења (“Службени лист СРЈ” бр. 36/09), прописано је да је извор нејонизујућих зрачења од посебног интереса извор који може бити опасан по здравље људи узимајући у обзир најбоље доступне научне податке; према тачки 5., границе излагања нејонизујућим зрачењима јесте максимално дозвољена вредност интензитета поља у животној средини која је одређена стандардом или другим прописом. Ова граница се не односи на пацијенте у здравственим установама на којима се примењује контролисана медицинска терапија или дијагностички поступак, док је према тачка 6. истог члана наведеног закона, зона опасног зрачења у простору око извора нејонизујућег зрачења у коме интензитет нејонизујућег зрачења прелази прописану границу.

У спровођењу заштите од нејонизујућег зрачења, према члану 4. став 1. тачка 3., 6. и 8. истог закона, предузимају се мере одређивања услова за коришћење извора

нејонизујућег зрачења од посебног интереса, означавање извора нејонизујућег зрачења од посебног интереса и зоне опасног зрачења на прописан начин, као и примена средстава и опреме за заштиту од нејонизујућег зрачења.

Одредбом члана 14. став 1. и 2. наведеног закона, прописано је да надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши министарство, преко инспектора за заштиту животне средине у оквиру делокруга утврђеног овим законом. Тако је, ставом 2. тачка 1. и 7. прописано да у вршењу инспекцијског надзора инспектор за заштиту животне средине има право и дужност да контролише да ли привредно друштво, предузеће, друго правно лице и предузетник испуњавају прописане услове за коришћење извора нејонизујућег зрачења од посебног интереса, као и да контролише да ли се спроводе мере заштите од нејонизујућег зрачења, док је према члану 15. став 1. тачка 1. прописано да је у вршењу послова из члана 14. овог закона, инспектор за заштиту животне средине овлашћен да нареди отклањање утврђених недостатака о испуњавању прописаних услова лицима која користе изворе нејонизујућег зрачења од посебног интереса у року који он одреди, а према тачки 7., да нареди спровођење и других мера заштите од нејонизујућег зрачења, у складу са законом.

Према оцени Управног суда, код овако утврђеног чињеничног и правног стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, с'обзиром да је у поступку код првостепеног органа без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право када је одлучено као у диспозитиву првостепеног решења. Ово из разлога што је надлежни Републички инспектор за заштиту животне средине Министарства животне средине и просторног планирања, поступајући по захтеву тужиоца, којим је тражио целовиту анализу и одређивање граница опасног зрачења и небезбедних зона, а на основу члана 4. став 1. тачка 3., 6. и 8., члана 14. став 1., 2. и 5. тачка 1. и 7., члана 15. став 1. тачка 1. и 7. Закона о заштити од нејонизујућег зрачења, наложио предузимање мера заштите од нејонизујућег зрачења која потичу од далековода 400 kv, број 436 ТС Крагујевац 2 – ТС Обреновац А између стубова 264 и 265 који прелази преко имања тужиоца. Поступајући по решењу Републичког инспектора за заштиту животне средине од 19.11.2010. године, ЈП “Електромрежа Србије”, овде заинтересовано лице је у поновном поступку обезбедило мерење нивоа електромагнетног поља предметног далековода, тако што су испитивања обављена дана 10.02.2011. године и то од стране Електротехничког института “Никола Тесла”, о чему је сачињен извештај број 3411014-Л, из чега произилази да је поступљено у целости по захтеву тужиоца. Поред овога, увидом у списе предмета, утврђено је да је заинтересовано лице у целости поступило и по решењу Министарства животне средине, рударства и просторног планирања број 353-03-02288/2010-04 од 14.02.2012. године, тако што је 01. и 02.06.2012. године извршио затезање фазних преводника на напрезање, у складу са највећим дозвољеним напрезањима из Правилника о техничким нормативима за изградњу надземних електромагнетских водова, називног напона од 1 kv до 400 kv (“Службени лист СФРЈ”, бр. 65/88 и 18/92), чиме је извршено подизање висине проводника изнад тла у распонима између далеководних стубова број 264 и 265, за 7 м, и тако што је 01.12.2012. године извршила компактирање фазних проводника ДВ 400 kv Крагујевац 2 – Обреновац, између стубова 264 и 265, изнад имања породице тужиоца, чиме је техничким и оперативно изведивим поступцима далековод доведен у стање да ниво излагања становништа у зони повећане осетљивости, не прелази прописани гранични ниво за јачину електричног поља $E=2kv/m$, у складу са чланом 4. Правилника о границама излагања нејонизујућег зрачења (“Службени

гласник РС”, бр. 104/09), о чему је сачињен извештај о мерењима нивоа нејонизујућег зрачења број 3412246-Л од 11.01.2013. године о испитивању нејонизујућег зрачења ниских учестаности на ДВ 400 kv број 436, сачињеног од стране Електротехничког института “Никола Тесла” из Београда. На основу овако утврђеног чињеничног стања, по оцени суда, правилно је нашао тужени када је констатовао да је поступљено по захтеву тужиоца којим је тражио целовиту анализу и одређивање граница опасног зрачења и небезбедних зона.

Суд је ценио наводе тужбе да нису потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице у вези употребне дозволе за рад далековода, као и стварног овлашћења који је имала организација која је вршила испитивање, па налази да су ти наводи неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово због тога што се у списима предмета налази решење Комитета за комунално-грађевинске и саобраћајне послове Скупштине општине Обреновац III-07 број 351-1073/78 од 09.10.1979. године, којим је дозвољено Предузећу за пренос електричне енергије “Електроистоку” - Београд, употреба далековода ДВ 380 kv Крагујевац 2 – Обреновац, на територији општине Обреновац, и то од стуба број 226-279, као и лиценца Институту “Никола Тесла”, којим се доказује да Институт поседује потребне акредитације још од 2005. године, а које се односе на мерење и јачине електричног поља и магнетске индукције у околини електроенергетских постројења и водова у стационарном режиму рада, као и за прорачун јачине електричног поља и магнетне индукције у слободним коридорима у околини надземним електроенергетских водова у стационарном режиму рада, а све у оквиру ставке: нивои излагања људи електричним и магнетским пољима ниских учесталости на отвореном/затвореном простору. Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачије решавање ове управне ствари. Ово из разлога, што је првостепеним решењем овде заинтересованом лицу правилно наложена мера као у диспозитиву, а све са циљем да се далековод доведе у стање да ниво излагања породице тужиоца у зони повећане осетљивости, не прелази прописани гранични ниво за јачину електричног поља, у складу са вежећим прописима, чиме је, а како је то правилно закључио и тужени орган у образложењу оспореног решења, поступљено по захтеву тужиоца, којим је тражио целовиту анализу и одређивање граница опасног зрачења и небезбедносних зона. Уосталом, предмет овог поступка је, у складу са важећим прописима, правилност наложених мера у поступку по захтеву тужиоца, са циљем спречавања излагања породице тужиоца нејонизујућем зрачењу изнад прописаних дозвољених граница, па је суд у том делу и ценио законитост првостепеног и оспореног решења. Дакле, тужбом оспорено решење, према стању у списима предмета, засновано је на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању, на које су правилно примењене напред цитиране одредбе наведеног закона, а у образложењу побијаног решења, јасно су наведене све чињенице које су у току поступка утврђене, као и релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења решења.

Суд је посебно ценио наводе пуномоћника тужиоца са усмене јавне расправе, али имајући у виду да се конкретна управа ствар заснива на истом чињеничном и правном основу као и управна ствар правноснажно окончана пресудом Управног суда 20 У 792/13 од 27.04.2015. године, на коју пресуду указује и заинтересовано лице у одговору на тужбу, те нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Са изнетих разлога након закључене усмене јавне расправе, у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. и 41. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, с обзиром на успех тужиоца у овој управној ствари, па је, применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима и одредаба члана 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 03.12.2015.године, 1 У. 1899/13

Записничар
Снежана Бјелановић, с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР